

Uroczystość setnej rocznicy urodzin Profesora Konstantego Wołkowińskiego.

W Centrum Kongresowym Politechniki Wrocławskiej Oddział Wrocławski SEP, jego Komisja Historyczna wspólnie z Wydziałem Elektrycznym i Katedrą Energoelektryki Politechniki Wrocławskiej zorganizowały 15 czerwca 2015 r. Uroczystość setnej rocznicy urodzin Profesora Konstantego Wołkowińskiego (1915-1987). Uroczystość odbyła się pod Patronatem JM Rektora Politechniki Wrocławskiej Profesora Tadeusza Więckowskiego. Uczestników Uroczystości w imieniu Rektora powitał prof. Jerzy Walendziewski- Prorektor, Dziekan Wydziału prof. Waldemar Rebizant oraz prezes Oddziału Wrocławskiego SEP dr inż. Andrzej Hachoł. Na uroczystej Sesji miały miejsce wystąpienia bliskich współpracowników Profesora. Tematy wystąpień: : „Prof. Konstanty Wołkowiński – biogram bardzo skrócony”- prof. Henryka Markiewicza, „Prof. K. Wołkowiński – działalność dydaktyczna i społeczna”-dr inż. Marek Szuba, „Prof. K. Wołkowiński – naukowiec, nauczyciel akademicki i inżynier”- dr inż. Witold Jabłoński. Uzupełniły je wystąpienia z sali w tym dr. inż. Karola Wołkowińskiego- syna Profesora. Sesję uświetnił występ zespołu Consonanza pod kierownictwem prof. Marty Kierskiej-Witczak. Sesję prowadził prof. Jan Iżykowski –kierownik Katedry Energoelektryki. Uroczystość na Politechnice została poprzedzona Mszą św. i spotkaniem przy grobie Profesora. W uroczystości uczestniczyło 95 osób, w tym wiceprezesa Stowarzyszenia : Krzysztof Woliński i Krzysztof Nowicki, członkowie Zarządu Głównego SEP Dariusz Świsulski- przewodniczący Centralnej Komisji Historycznej SEP i Jan Pytlarz.

W załączeniu skrót życiorysu Profesora

Skrót życiorysu Profesora Konstantego Wołkowińskiego.

Urodził się 19.03.1915 r. na Wołyniu we wsi Szumbar. Maturę w Gimnazjum im. Tadeusza Czackiego w Krzemieńcu uzyskał w 1935 r. W tym też roku podjął studia na Oddziale Elektrotechnicznym Wydziału Mechanicznego Politechniki Lwowskiej. Ukończył je w 1941 r. w uczelni, przemianowanej w 1939 r. na Lwowski Politechniczny Instytut. Od 1942 r. pracował jako kierownik elektrowni miejskiej w Krzemieńcu. Po zajęciu Krzemieńca przez Armię Radziecką w 1944 r. został skierowany do Ludowego Wojska Polskiego, w którym służył do sierpnia 1946 r. w stopniach od szeregowca do porucznika. Będąc w wojsku, we Wrocławiu w 1945 r., uzyskał pozwolenie na pracę w godzinach pozasłużbowych na Politechnice Wrocławskiej.

Na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej Profesor Konstanty Wołkowiński pracował nieprzerwanie 40 lat, od 1 października 1945 r. do 20 września 1985 r. Kolejno na stanowiskach starszego asystenta, adiunkta, zastępcy profesora, starszego wykładowcy, docenta (1965-1968), profesora nadzwyczajnego (1968-1973) i profesora zwyczajnego (1973-1985). Równoległe z pracą naukowo-dydaktyczną na Politechnice Wrocławskiej prowadził działalność inżynierską w Zakładach Energetycznych Okręgu Dolnośląskiego w latach od 1946 r. do 1964 r., pełniąc kolejno funkcje kierownika biura technicznego podokręgu, dyżurnego ruchu w elektrowni wrocławskiej, kierownika biura technicznego okręgu, kierownika pracowni we wrocławskim „Energoprojekcie”, głównego inżyniera w biurze projektów okręgu i w końcu – doradcy technicznego działu studiów i planów perspektywicznych.

Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1960 r. uchwałą Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Wrocławskiej. Stopień doktora habilitowanego nadała Mu w 1964 r. Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Rozprawy będące podstawą nadania tych stopni naukowych dotyczyły zasad wymiarowania uziomów elektroenergetycznych. Badania w tej dziedzinie wykorzystał w książce „Uziemienia urządzeń

elektroenergetycznych", która doczekała się 4 wydań w latach 1954, 1956, 1967 i 1972. Wydanie czwarte stanowiło obszerną monografię, która w takim zakresie była unikalnym dziełem w skali międzynarodowej. Drugą pracą, kilkakrotnie wznawianą, była książka „Instalacje elektroenergetyczne” wyróżniona II nagrodą w konkursie Stowarzyszenia Elektryków Polskich na najlepszą książkę naukowo-techniczną wydaną w Polsce w latach 1959-1968.

Profesor Konstanty Wołkowiński był inicjatorem i współautorem 2 podręczników akademickich „Urządzenia elektroenergetyczne” oraz „Komputerowe projektowanie urządzeń elektroenergetycznych”. Łączny Jego dorobek autorski i współautorski (książki, skrypty, artykuły w czasopismach naukowo-technicznych i materiałach konferencyjnych) wynosi 125 publikacji.

Profesor Konstanty Wołkowiński był 14 lat (1954-1968) kierownikiem Katedry Urządzeń Elektrycznych, 17 lat (1968-1985) kierownikiem Zakładu Urządzeń Elektroenergetycznych w Instytucie Energoelektryki. Przez 5 lat był prodziekanem, a następnie 15 lat (1966-1981) dziekanem Wydziału Elektrycznego. W kierowanej przez Niego Katedrze i Zakładzie obroniono 16 rozpraw doktorskich (w 14 był promotorem) i 6 rozpraw habilitacyjnych.

Profesor Konstanty Wołkowiński był inicjatorem i organizatorem lub współorganizatorem wielu międzynarodowych konferencji naukowo-technicznych z dziedziny uziemień i ochrony przeciwporażeniowej.

Profesor Konstanty Wołkowiński był członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Rady Naukowej COBR „Elektromontaż”, Rady Naukowej Zakładów Badawczych i Projektowych Miedzi „Cuprum”, Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Techniki Inżynierskiej.

W kadencjach od 1963 r. do 1987 był członkiem Sądu Koleżeńskiego w Oddziale Wrocławskim SEP, a od 1985 r. pełnił funkcję przewodniczącego oddziałowego zespołu kwalifikacyjnego do spraw specjalizacji zawodowej inżynierów elektryków. Przez wiele lat był członkiem rady programowej „Wiadomości Elektrotechnicznych” oraz członkiem komitetu redakcyjnego Wydawnictw Naukowo-Technicznych.

Profesor Konstanty Wołkowiński został odznaczony Krzyżem Oficerskim i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, honorowym tytułem: „Zasłużony Nauczyciel PRL”, „Medalem za Wybitne Zasługi dla Rozwoju Politechniki Wrocławskiej, Srebrnym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju, Złotą Odznaką Honorową SEP, Medalem im. Prof. M. Pożaryskiego, Złotą Odznaką Honorową NOT, Srebrnym Honorowym Medalem Kammer der Technik NRD. Krótco przed śmiercią XXIV WZD SEP, który odbył się w Gdańsku w 1987 r. nadał Mu godność Członka Honorowego Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Był również członkiem honorowym Oddziału Wrocławskiego Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.

Zmarł we Wrocławiu 1 listopada 1987 r. i został pochowany na cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu.

